

عنوان مقاله:

بررسی اثر هورمون سیتوکنین بر صفات رشدی و پارامترهای فیزیولوژیک دو رقم گندم در شرایط تنش شوری

محل انتشار:

اولین همایش الکترونیکی یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مجتبی نورآئین - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه مراغه

سعیده امیری - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد زراعت

علیرضا پورمحمد - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه مراغه

عزت الله اسفندیاری - دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه مراغه

خلاصه مقاله:

طی یک آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کامل تصادفی، اثر هورمون سیتوکنین، بر صفات رشدی شامل طول ریشه، طول ساقه، ارتفاع، وزن تر اندام هوایی، وزن خشک اندام هوایی و پارامترهای فیزیولوژیک شامل محتوای آب نسبی، شاخص پایداری غشا، سدیم ریشه، طوقه و برگ، پتاسیم ریشه، طوقه و برگ، کلر برگ تحت تنش شوری (شاهد و 150 میلی مولار) در ارقام گندم با درجات مختلف تحمل به شوری (کوهدشت (حساس) و گاسکوژن (مقاوم)) به روش هواکشت مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آزمایش نشان داد که اعمال تیمار شوری منجر به کاهش صفات رشدی، محتوای آب نسبی و شاخص پایداری غشا در هر دو رقم شد، در حالی که میزان سدیم و کلر افزایش یافت. همچنین محلول پاشی هورمون سیتوکنین محتوای آب نسبی را در هر دو رقم بهبود بخشید و مقادیر آن را تا حد تیمارهای شاهد هر دو رقم افزایش داد. محلول پاشی هورمون سیتوکنین بر گیاهچه های تحت تنش شوری رقم کوهدشت منجر به کاهش در تجمع سدیم و کلر و افزایش در تجمع پتاسیم در بخش های مورد بررسی شد. با توجه به نتایج حاصل اثرات بهبود دهنده هورمون سیتوکنین بیشتر در رقم حساس کوهدشت محسوس بود و با اعمال هورمون مذکور می توان مقاومت به شوری را در این رقم افزایش داد.

کلمات کلیدی:

پارامترهای فیزیولوژیک، صفات رشدی، شوری، گندم، هورمون سیتوکنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/356114>

